

سید الشهداء علیه السلام

(بمختصر شرح خطبه شعبانیه)

مؤلف

شهید محراب آیت الله سید عبدالحسین دستغیب (ره)

(ویرایش جدید)

سرشناسه: دستغیب، عبدالحسین، ۱۲۹۲ - ۱۳۶۰.

عنوان قراردادی: دعای شعبانیه. شرح

عنوان و نام پدیدآور: سید الشهداء علیه السلام (به ضمیمه شرح خطبه شعبانیه)

مؤلف عبدالحسین دستغیب.

مشخصات نشر: قم: جامعه مدرسین حوزه علمیه قم. دفتر انتشارات اسلامی؛ ۱۳۸۶.

مشخصات ظاهری: ۲۳۶ ص.

شابک ۹۷۸-۹۶۴-۴۷۰-۲۲۵-۹

شابک:

ISBN 978 - 964 - 470 - 225 - 9

وضعیت فهرست نویسی: برون سپاری.

یادداشت: چاپ دیگر: دوازدهم، جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، دفتر انتشارات

اسلامی ۱۳۸۴ (ویراست).

یادداشت: چاپ یازدهم.

یادداشت: کتابنامه به صورت زیر نویس.

موضوع: حسین بن علی (ع)، امام سوم، ۴ - ۶۱ ق.

و موضوع: واقعه کربلا، ۶۱ ق.

شناسنامه و ده جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، دفتر انتشارات اسلامی

رده بندی کنگره: ۶۱۰/۴/۵۵ BP

رده بندی دیویی: ۲۹۱/۹۰۳

شماره کتابشناسی ملی: ۱۰۳۵۷۵.

سید الشهداء علیه السلام

- مؤلف: شهید محراب آیه الله سید عبدالحسین دستغیب
- موضوع: تاریخی
- قطع: رقی
- نوبت چاپ: سیزدهم
- چاپ و نشر: دفتر انتشارات اسلامی وابسته به جامعه مدرسین حوزه علمیه قم
- تعداد مجلدات: یک جلد
- تعداد صفحات: ۲۳۶
- تاریخ انتشار: بهار ۱۳۹۱
- شمارگان: ۳۰۰۰

فهرست مطالب

۱۷	■ پیشگفتار
۱۷	☆ نقش حسین علیه السلام در اسلام و ایران
۱۸	☆ موقعیت حماس و جلوه باطل
۱۸	☆ نخستین اثر قیام، یزاری و دودها
۱۹	☆ سید الشهداء آموزگار محبت
۲۰	☆ پایداری اسلام به برکت قیام حسین علیه السلام
۲۰	☆ دلبستگی ایرانیان به آل علی علیه السلام
۲۱	☆ رواج بحث درباره حسین علیه السلام
۲۲	☆ سخنانی چند راجع به این کتاب
۲۳	☆ دهها مطلب جالب و کوتاه
۲۴	☆ خطبه شعبانیه، اثری باقی
۲۶	☆ شرح خطبه (ضمیمه کتاب سیدالشهدا)
۲۷	■ جلسه اول
۲۷	☆ امام حسن و امام حسین علیه السلام در مباحلة پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم
۲۸	☆ عزت حسین، پسران پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم
۲۸	☆ پاسخ حضرت رضا علیه السلام به مأمون
۲۹	☆ حسین علیه السلام و سوره هل أتى
۳۱	■ جلسه دوم

- ۳۱ حبیب با محبوب در آخرت.
- ۳۲ گناه، دوری می آورد.
- ۳۲ باب الحسین علیه السلام رحمت عمومی.
- ۳۴ از محبت، دیو حوری می شود.
- ۳۶ جلسه سوم.
- ۳۶ راه حسین، راه دل است.
- ۳۷ گناه مانع تابش نور حسینی است.
- ۳۷ تاریکی دل و غفلت.
- ۳۸ قوم بر حسین علیه السلام واجب شد.
- ۳۹ وصیت معاویه به یزید.
- ۴۲ مسلم بن عقیل نیایمه حسین علیه السلام.
- ۴۴ جلسه چهارم.
- ۴۴ ارحام و اصلاط مطهره.
- ۴۵ شیعه حلال زاده است.
- ۴۵ علی علیه السلام در حال خطبه و بیماری رميله.
- ۴۶ زیاد و پسرش حرام زاده بودند.
- ۴۹ جلسه پنجم.
- ۴۹ خودتان را به هلاکت نیندازید.
- ۴۹ ترک جهاد مهلکه دنیوی و اخروی است.
- ۵۰ باز هم حسین علیه السلام را می کشتند.
- ۵۱ صلحنامه و شیعه کشی معاویه.
- ۵۱ تقیه بر حسین علیه السلام حرام بود.
- ۵۲ در بهره های روحانی یاد حسین علیه السلام کنید.
- ۵۳ موقعیت بی نظیر امام حسین علیه السلام.
- ۵۴ سخنانی آتشین ابی عبدالله علیه السلام.

- ۵۵ کاروان به سوی کربلا
- ۵۷ ■ جلسه ششم
- ۵۷ برای حسین علیه السلام جای تقیه نبود
- ۵۷ گفتگوی فرزاد با ابی عبدالله علیه السلام
- ۵۹ خرق عادت برای حجت
- ۵۹ پیشنهاد یاری ملائکه و جن
- ۶۱ ■ جلسه هفتم
- ۶۱ صفات خدا در پیغمبر و امام علیه السلام
- ۶۲ حسین علیه السلام امام است زیرا...
- ۶۳ دوستان معجز و برای حسین علیه السلام
- ۶۵ غیرت و نهی از منکر عملی
- ۶۵ داستان اربنب و یزید
- ۶۸ ■ جلسه هشتم
- ۶۸ مخالفت با ولایتعهدی یزید
- ۶۹ غیرت ابراهیم خلیل علیه السلام
- ۷۰ بردباری حسین علیه السلام با مرد شامی
- ۷۱ داستانی از جفا و کرم حسین علیه السلام
- ۷۲ ترحم به حیوان و کافر
- ۷۳ بدهی اسامه را می پردازد
- ۷۴ ■ جلسه نهم
- ۷۴ کشته اشک چشم
- ۷۴ فریادرسی حسین علیه السلام هنگام نزع
- ۷۶ نتیجه گریه بر حسین علیه السلام در قبر
- ۷۷ فریادرسی در برزخ از عزادار حسین علیه السلام
- ۷۸ در زیر سایه حسین علیه السلام در معشر

- ☆ این همه اثر برای یک قطره اشک ۷۹
- ☆ داستان پذیرایی مرد بیابانی از سلطان ۷۹
- جلسه دهم ۸۲
- ☆ ظهور کمالات محبوب در محب ۸۲
- ☆ صبر، کمال چشمگیر حسین علیه السلام ۸۳
- ☆ کمالات نتیجه بردباری است ۸۴
- ☆ بردباری در برابر شهوات ۸۵
- ☆ سبک شمردن نماز و گریه بر حسین علیه السلام ۸۶
- ☆ صبر بر ناملایمات ۸۷
- ☆ فرمایش حسین علیه السلام بر بالین حبیب ۸۸
- ☆ ابوالفضل علیه السلام سه برادرش را به میدان می فرستد ۸۹
- ☆ راحتی و رحمت در سرباز است ۸۹
- ☆ سلیمان اعمش و زیارت حسین علیه السلام ۹۱
- جلسه یازدهم ۹۲
- ☆ انسان شیفته احسان است ۹۲
- ☆ از آن که چشمت داد تشکر کن ۹۳
- ☆ ایمان یعنی دل بستگی ۹۳
- ☆ واسطه نعمت هم عزیز است ۹۴
- ☆ حب کمال، فطری بشر است ۹۵
- ☆ دوستی محمد صلی الله علیه و آله و آل او علیهم السلام ۹۶
- ☆ پاسخ اعتراض واضح می شود ۹۷
- ☆ پیغمبر صلی الله علیه و آله و عزای حسین علیه السلام ۹۹
- ☆ سجده بر تربت حسین علیه السلام ۹۹
- ☆ روایات سجده از صحاح سه ۱۰۰
- ☆ چرا مهر کربلا درست می کنند؟ ۱۰۱

- ☆ کربلا پاره‌ای از بهشت است ۱۰۱
- ☆ تربت حسین همراه جنازه ۱۰۲
- جلسه دوازدهم ۱۰۴
- ☆ دوستی آل محمد علیهم‌السلام ضروری اسلام است ۱۰۴
- ☆ پس نزاع شیعه و سنی چیست؟ ۱۰۶
- ☆ شیعه کشی معاویه و پیروانش ۱۰۶
- ☆ ریشه اختلاف ۱۰۷
- ☆ لازمه دوستی چیست؟ ۱۰۸
- ☆ لازمه دوستی، دشمنی با دشمن است ۱۱۰
- ☆ شجره ملعونه بنی امیه ۱۱۱
- ☆ دوستی با سلمان پیغمبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم با ایمان نمی‌سازد ۱۱۲
- ☆ تقرب به خدا در کتب به دشمنان اهل بیت علیهم‌السلام ۱۱۳
- ☆ لعن کردن آدم و نوح به ائمه علیهم‌السلام ۱۱۴
- جلسه سیزدهم ۱۱۵
- ☆ اهمیت مجالس عزاداری حسین علیه‌السلام ۱۱۵
- ☆ دوستی خدا و محمد و عترت علیهم‌السلام ۱۱۶
- ☆ دوستی علی علیه‌السلام محک ایمان ۱۱۸
- ☆ چرا بدون محبت علی علیه‌السلام ایمان نیست؟ ۱۱۹
- ☆ عبادت با هوا بی‌ارزش است ۱۱۹
- ☆ علمای سنی کاملاً مقصرند ۱۲۰
- ☆ راه سؤم در پیش نیست ۱۲۱
- ☆ ایمان در هنگام گناه ۱۲۲
- ☆ ابراهیم خلیل علیه‌السلام نمونه دوست خدا ۱۲۲
- ☆ آثار شگفت دوستی ۱۲۵
- ☆ خیر بنده و آشنایی با حسین علیه‌السلام ۱۲۶

- جلسه چهاردهم ۱۲۷
- ع: مگر شیعه نماز می خواند؟ ۱۲۸
- ع: حقیقت ایمان، ولایت است ۱۲۸
- ع: ایمان غیر از عصمت است ۱۲۹
- ع: خشوع، دوستی با ذلت است ۱۳۰
- ع: دوستی محمد ﷺ جدا از دوستی علی علیه السلام نیست ۱۳۰
- ع: باغ را خراب کردند ۱۳۱
- ع: از چهار جن بر سیده می شوند ۱۳۱
- ع: ما به کوناه خیر معترفیم ۱۳۲
- ع: سلمان در رأس شمایا علیه السلام ۱۳۲
- ع: سخنان سلمان هنگام مرگ ۱۳۳
- ع: سعید، فدایی با وفای حسین علیه السلام ۱۳۴
- ع: بارگشت پس از سرگرمی ۱۳۵
- ع: دوستی نهفته در دل مؤمن ۱۳۶
- جلسه پانزدهم ۱۳۷
- ع: قیام حسین علیه السلام و برداشت افراد از آن ۱۳۷
- ع: علم امام علیه السلام نمونه علم خداست ۱۳۸
- ع: گفتگوی میثم با حبیب و عمرو ۱۳۸
- ع: چگونه شیعه منکر علم امام می شود ۱۳۹
- ع: حسین علیه السلام از کشته شدنش خبر داد ۱۴۰
- ع: اگر می دانست چرا رفت؟ ۱۴۱
- ع: جمع بین تکلیف واقعی و ظاهری ۱۴۲
- ع: نام پیغمبر در تشهد و گفتار معاویه ۱۴۲
- ع: پیشوایان در نگهداری دین مسؤولند ۱۴۳
- ع: وظایف مقامات ۱۴۳

- ☆ رشد عقلی مردم و ظهور امام زمان (عج) ۱۴۴
- ☆ حمایت از دین تا نفس آخر ۱۴۵
- ☆ تلاش برای زندگی بهتر ۱۴۵
- ☆ کار حسین علیه السلام دعوت به آخرت است نه دنیا ۱۴۶
- ☆ وجوب قیام برای حسین علیه السلام از جهت ظاهری ۱۴۶
- ☆ اسارت زنان تکمیل قیام حسین علیه السلام ۱۴۸
- ☆ حسین علیه السلام بر سر دو راهی ۱۴۸
- جلسه شانزدهم ۱۵۰
- ☆ حسین علیه السلام تنها هدف را دنبال می کند ۱۵۰
- ☆ اسیر را آزاد می کند ۱۵۲
- ☆ قیام حسین علیه السلام قیام ابن زبیر ۱۵۳
- ☆ قیام برای امر به معروف و نهی از منکر ۱۵۴
- ☆ گواهی می دهد نماز را برپا کردن ۱۵۵
- جلسه هفدهم ۱۵۶
- ☆ تکامل معنوی مخصوص آدم است ۱۵۶
- ☆ کمال آدمی و خداپرستی ۱۵۷
- ☆ نمونه ای از ناسامانی مادیگری ۱۵۷
- ☆ خواسته های مادی پایان ندارد ۱۵۸
- ☆ اصل دین پس از پیغمبر صلی الله علیه و آله فراموش شد ۱۵۹
- ☆ مؤمنین به علی علیه السلام شناخته می شوند ۱۶۰
- ☆ برنامه علی علیه السلام در مقابل معاویه ۱۶۰
- ☆ دینش را به پول خرید ۱۶۱
- ☆ با حفظ ظاهر، حقیقت دین را می گوید ۱۶۱
- ☆ یزید افتضاح را کامل نمود ۱۶۲
- ☆ حسین علیه السلام حقیقت دین را آشکار کرد ۱۶۲

- ☆ ثواب‌های زیاد به برکت حسین علیه السلام ۱۶۳
- ☆ دعای حضرت صادق علیه السلام در سجده ۱۶۳
- ☆ مصیبت حسین علیه السلام بزرگترین مصیبت است ۱۶۴
- ☆ امام معبد و درخت ملکوتی ۱۶۴
- جلسه هجدهم ۱۶۷
- ☆ دو اشکال درباره قضیه کربلا ۱۶۷
- ☆ سرنوشت با جبر دوتا است ۱۶۸
- ☆ تقدیر به معنی اذن الهی ۱۶۹
- ☆ رؤیای صادق، آگاهی از مقدرات است ۱۷۰
- ☆ چرا واقعه کربلا مقدر شد ۱۷۱
- ☆ مظلومی بر دار و ستاب عالی او ۱۷۱
- ☆ مصلحت‌های واقعه کربلا ۱۷۳
- ☆ قرب حق و رقت قلب ۱۷۴
- ☆ داستان کربلا برای همه رحمت است ۱۷۴
- جلسه نوزدهم ۱۷۵
- ☆ قلب حقایق توسط نفس انسانی ۱۷۵
- ☆ فرق بین غرور و رجا ۱۷۶
- ☆ امید به بهشت و راه جهنم ۱۷۷
- ☆ باب الحسین علیه السلام سبب رجا ۱۷۷
- ☆ توبه برای امید است نه غرور ۱۷۸
- ☆ کلمات شوشتی در مقدمه خصایص ۱۷۹
- ☆ توکل، بیم و امید، رضا و صبر از لوازم ایمان ۱۷۹
- ☆ اخلاص شرط قبولی عمل ۱۸۰
- ☆ کشتی نجات حسین علیه السلام ۱۸۱
- ☆ نشانه‌های ایمان در باب الحسین علیه السلام ۱۸۲

- ۱۸۳ می کند و حق الناس بیچاره می کند
- ۱۸۴ پیغمبر ﷺ برای زائر حسین علیه السلام
- ۱۸۴ اثر زیارت حسین علیه السلام در زیادتی ایمان
- ۱۸۵ مقامات زائر حسین علیه السلام در قیامت
- ۱۸۵ هم خوراکی با پیغمبر ﷺ
- ۱۸۶ جلسه بیستم
- ۱۸۶ خلاصه فرق بین غرور و رجا
- ۱۸۷ تنها از پرهیزکاران پذیرفته می شود
- ۱۸۷ کلمات جالب ولی غلط
- ۱۸۸ پیغمبر ﷺ و عزاداری حسین علیه السلام
- ۱۸۹ هدف حسین علیه السلام ایمان تقواست
- ۱۹۰ شفاعت هم موجب اید امت به غرور
- ۱۹۰ به کفار و تارک الصلوة و بخیل شفاعت نمی رسد
- ۱۹۱ محل شفاعت مجمل است
- ۱۹۳ جوان گنهکار و آمادگی برای رحمت حق
- ۱۹۵ قبولی توبه به برکت وسایل حسینی
- ۱۹۶ حزن در عاشورا نشانه ایمان
- ۱۹۶ جوار حسین علیه السلام بهتر از بهشت
- ۱۹۷ دل شکستگی باعث خلوص عمل است
- ۱۹۸ احسن اعمال، حزن قلبی است
- ۱۹۹ (شرح خطبه شعبانیه) ماه خدا
- ۱۹۹ احترام ماه مبارک رمضان
- ۲۰۰ شفاعت ماه مبارک در قیامت
- ۲۰۰ ماه خدا، ماه رحمت و بخشش
- ۲۰۱ شب قدر در ماه رمضان

- ☆ لذت انس به ذکر خدا ۲۰۳
- ☆ پذیرایی‌های پروردگار عالم ۲۰۳
- ☆ گنهکار مهمان خدا نمی‌شود ۲۰۴
- ☆ عمل پذیرفته و دعا مستجاب است ۲۰۵
- ☆ تکیه به رحمت خدا ۲۰۶
- ☆ به خوان کرم می‌نگریم ۲۰۶
- ☆ نیت صادق با قصدی جدی ۲۰۷
- ☆ دعای باران بدون نیت ۲۰۷
- ☆ پاکی دل از گناهان قلبی ۲۰۸
- ☆ بلاها برای رجوع به خدا ۲۱۰
- ☆ دعا با تصرع نه حکم ۲۱۰
- ☆ عاجزترین خلق، دعا نمی‌کنند ۲۱۱
- ☆ دعا از تو، اجابت از خدا ۲۱۲
- ☆ شروط دعا و اجابت آن ۲۱۳
- ☆ حسن ظن به خدا در اجابت دعا ۲۱۴
- ☆ مقدمات دعا را رعایت کنید ۲۱۴
- ☆ قساوت قلب مانع استجاب دعاست ۲۱۴
- ☆ دعای اجتماعی به اجابت نزدیکتر است ۲۱۶
- ☆ نمونه‌ای از دعاهاى ائمه علیهم السلام ۲۱۶
- ☆ سه حاجت سلمان ۲۱۷
- ☆ حضور قلب هنگام دعا ۲۱۷
- ☆ در دعا دیگری را مقدم دارید ۲۱۸
- ☆ گرسنگی و رقت قلب ۲۱۹
- ☆ کمک به تهیدستان در ماه رمضان ۲۲۰

- ۲۲۲ چشم و گوش را از حرام باز دارید
- ۲۲۲ طلب حاجت در وقت نماز
- ۲۲۳ استغفار و سجده طولانی
- ۲۲۵ شش چیز نتیجه شش کار
- ۲۲۷ ثواب و اهمیت افطار دادن
- ۲۲۸ افطار دادن سیر کردن است
- ۲۲۹ نیکی به خلق و تخفیف به زیردست
- ۲۳۰ شرّ خود را از دیگران نگهدارید
- ۲۳۰ ثواب نماز مستحب و واجب در ماه رمضان
- ۲۳۰ صلوات و خواندن قرآن در این ماه
- ۲۳۱ شیاطین در غلّ مسند
- ۲۳۱ مهمانان خدا و شیاطین
- ۲۳۲ کار شیطان تنها وسوسه است
- ۲۳۲ از خدا بخواهید جهنمی نشوید
- ۲۳۳ بهترین اعمال در ماه مبارک
- ۲۳۴ خطبه شریفه

پیشگفتار

نقش حسین (ع) در اسلام و ایران

قیام ابی عبدالله الحسین علیه السلام نقطه عطفی در تاریخ اسلام می باشد که چون کوکب درخشانی جلب توجه می نماید و فصل جدیدی در زندگی بشریت می گشاید انقلابی که مبدأ و منشأ انقلابات دیگر و حرکتی شگرف که موجب تحرک بینندگان و هها و جنبشی فوق العاده که سبب بیداری توده ها و پیدایش افکار جدید و آزادیخواهیهای حقیقی که در بندگی خدا خلاصه می شود، گردید. با فریاد «مرگ با شرافت بهتر از زندگی ننگین است»^(۱) و «اگر دین ندارید و از رزق ملام می ترسید لا اقل، در زندگی دنیایان آزادمرد باشید»^(۲) روح حمیت و جلال را در غافلان و بیخبران بیدار می کند و با ناله: «خدایا به خواست تو خوشنودم و برای فرمانت فرمانبردار، جز تو معبودی ندارم»^(۳). راه بندگی را در رضا

۱ - «الْمَوْتُ أَوَّلَى مِنْ رُكُوبِ الْغَارِ - وَالْغَارُ أَوَّلَى مِنْ دُخُولِ النَّارِ»، (مقتل الحسین، مقرر، ص ۳۷۴).

۲ - «إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ وَكُنْتُمْ لَا تَخَافُونَ الْمَعَادَ فَكُونُوا أَحْرَاراً فِي دُنْيَاكُمْ»، (نفس المهموم، ص ۳۵۴).

۳ - «رَضِىَ بِقَضَائِكَ وَتَسْلِيمِى لِأَمْرِكَ لَا مَعْبُودَ لِي غَيْرُكَ»؛ و در مقتل مقرر ←

و تسلیم برای خدا می‌پیماید و با مناجات: «همه مردمان را به جملگی در راه دوستی تو رها نمودم و خانواده‌ام را برای دیدار تو به اسارت دادم، خداوند! اگر مرا در راه دوستیت پاره پاره کنی، دلم به غیر تو مایل نمی‌گردد»^(۱) راه عشق‌بازی و محبت‌ورزی حقیقی را نشان می‌دهد.

موقعیت حساس و جلوه باطل

با گذشت نیم قرن از رحلت پیغمبر خاتم^{صلی الله علیه و آله} و بیست و پنج سال خلافت بخای ثلاث و سپس استیلای بنی‌امیه، حقایق تحریف گردید و معنی ایمان، و انسیت خود را از دست داد و اظهار مسلمانی بهانه سلطه‌جویی و حکومت تحت حقیقت به قسمی وارونه شد، که نشانه مسلمانی، مخالفت کردن و دشنام دادن به مظهر ایمان و اسلام، یعنی علی^{علیه السلام} و آل او گردید، کم‌کم کشتن شیعه سنت شده و مدح ستمگران قبلی را چون وحی منزل به بچه‌های مکتب یاد می‌دادند و اسلام را عبارت از ظاهری خشک و اعمالی بی‌مغز معرفی می‌نمودند.

نخستین اثر قیام، بیداری توده‌ها

نخستین اثر قیام حسین^{علیه السلام} روشن ساختن افکار عمومی توده‌های مردم بود تا همه بدانند اسلام غیر وضع موجود، بلکه مقابل آن است.

→ این‌گونه آمده: «صَبْرًا عَلَى قَضَائِكَ يَا رَبَّ لَا إِلَهَ سِوَاكَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ»

(مقتل الحسین، مقرّم، ص ۲۸۳).

۱ - تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ فَأَنصِرْ - تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ فَأَنصِرْ

وَأَيُّكُمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ - وَأَيُّكُمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ

فرزند پیغمبر ﷺ با موقعیت حساس و بی نظیر خود اجتماع آن روز را متوجه اسلام حقیقی فرمود تا گول ستمگران بی دین را که به نام اسلام، حقیقت اسلام را می‌کوبند، نخورند و بدانند اسلام حقیقی یعنی تسلیم پروردگار بودن، برای خدا انبازی نگرفتن و در پرستش خدا شریکی قابل نشدن و در اطاعت، منحصرأ مطیع خدا و نمایندگان به حق او بودن و به‌طور خلاصه یکتاشناس و یکتاپرست و یکتادوست بودن و...

سیدالشهدا آموزگار محبت

با قیام مردانه خرد بسم محبت‌ورزی به خدا را که لازمه ایمان است یاد داد. در قرآن مجید می‌فرماید: کسانی که ایمان آوردند خدا را بسیار دوست می‌دارند^(۱) بلکه کسی که جز خدا را بیشتر دوست می‌دارند فاسق خوانده است^(۲) و با مراجعه به اصطلاح قرآن، فاسق گاهی در برابر مؤمن ذکر می‌شود^(۳). پس نتیجه چنین می‌گردد آنان که خدا را بیشتر از غیر خدا دوست نمی‌دارند ایمان ندارند.

با ملاحظه این قسم آیات و مراجعه به روایات رسیده از پیغمبر ﷺ در باره دوستی اهل بیت علیهم السلام به خوبی آشکار می‌شود که میان دوستی خدا

۱- ﴿...وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا...﴾، (بقره / ۱۶۵)

۲- ﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾، (توبه / ۲۴)

۳- ﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ﴾، (سجده / ۱۸)

و آنچه مربوط به خداست، با ایمان نسبت مستقیم وجود دارد، یعنی هر اندازه ایمان بیشتر باشد دوستی نیز بیشتر است.

پایداری اسلام به برکت قیام حسینی (ع)

حسین عزیز با قیام عاشقانه خود حقیقت محبت‌ورزی و دوستی راستین را به همگان فهمانید که در میدان دوستی باید پاکباز بود. هر چه خود و خودی است باید زدود و در طبق اخلاص تقدیم محبوب و راه او نمود، دانش اساسی حسین (علیه السلام) در اسلام نهایت تأثیر را داشته است و روایت مشهوری از «حسین (علیه السلام) از من است و من از حسینم»^(۱) را برخی چنین معنی کرده‌اند: «پای و باقیماندن اسلام به برکت حسین (علیه السلام) است».

دلبستگی ایرانیان به آل علی (ع)

از نعمتهای خداوندی به ایرانیان، دوستی خاندان پیغمبر (صلی الله علیه و آله) و گرایش به ایشان می‌باشد. از سال‌های نخستین تاریخ اسلامی، ایرانی با آل علی (علیه السلام) پیوند داشته، مبارزات دامن‌دار و پی‌گیر در تاریخ اسلامی همه یا بیشتر، رنگ ایرانی دارد و عمده سبب دوستی خاندان مظلوم آل علی (علیه السلام) و دشمنی با ستمگران و غاصبین بوده است.

از قیام مختار به کمک موالی (ایرانیان مقیم عراق) و قیام ابو مسلم خراسانی به عنوان خونخواهی حسین (علیه السلام) تا قیام صاحب الزنج در بصره و نظایر آن، از احساس پاک دوستی این خاندان سرچشمه می‌گیرد تا

۱ - «حُسین مَتّی وَأَنَا مِنْ حُسَین...»؛ (بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۷۰، ح ۳۵).

بالأخره دوستی اهل بیت، سببی برای استقلال ایران و رهایی از سلطه خلفای عثمانی در زمان صفویه گردید.

همیشه در ضمن سال و مخصوصاً هنگام عاشورای حسینی تجدید عهدی با ابی عبدالله علیه السلام و خاندان عصمت و طهارت می‌گردد، به راستی برکات بی‌حسابی به همراه دارد چه منافع اخروی و چه دنیوی. از این رو، شعار مذهب بیشتر در این ایام جلوه خاصش آشکار گشته و پرچمهای عزای به اهتزاز در می‌آید و مجالس با شکوه و متعدد برپا می‌گردد و شیعیان به یاد و نام حسین علیه السلام تبرک می‌جویند.

رواج بحث در ایران حسین علیه السلام

لذا از همه جا بیشتر در ایران و میان ایرانیان بحث‌های مربوط به ابی عبدالله علیه السلام رواج دارد و در نتیجه تریقه به قضیه کربلا، پرسش‌های گوناگونی پیش می‌آید، مانند: آیا واقعه کربلا عذر خدایی بوده؟ اگر چنین است چرا خداوند آن را مقدر فرمود؟ آیا تقیر الهی مستلزم جبر است؟ پس حسین و اصحابش مزدی در پیشگاه خداوند دارند، چون مجبور بودند و قاتلین آنان نیز عقابی ندارند چون مجبور بودند.

آیا حسین علیه السلام می‌دانست در این سفر کشته می‌شود یا نمی‌دانست؟ اگر می‌دانست چرا رفت و به دست خود، خودش را به هلاکت انداخت؟ و اگر نمی‌دانست، چگونه امام از چنین جریان مهمی بی‌اطلاع است؟ و ندانستن این مهم با علم امام منافات دارد.

از همه این‌ها گذشته، هدف امام حسین علیه السلام از حرکت به سوی عراق چه بود و چرا خودش را به کشتن داد؟ آیا برای ریاست و تشکیل

حکومت بوده یا برای نهی از منکر و یا به قول عوام برای شفاعت کردن از گنهکاران امت و...؟

دیگر آن که، چرا زنان و بچه‌ها را نیز با خود آورد؟ کسی که می‌داند کشته می‌شود چرا به خانواده‌اش زحمت سفر را تحمیل کند مصیبت و داغ مردان برای آنان کافی است چرا مرارت اسارت به آن افزوده گردد؟

این‌ها و نظایرش بحثهایی است که سالیان متمادی بر روی منبرها گفته می‌شود و در کتاب‌های مرثیه و مقتل در باره‌اش شعر و نثر می‌سرایند و اخیراً در کتاب‌های تحقیقی از طرف دانشمندان، مورد تحلیل قرار گرفته، هر کس به سلیقه خود اظهار نظر می‌نماید.

سخنانی چند راجع به این کتاب

کتاب حاضر که نخستین قسمت آن، مشتمل بر ده مجلس سخنرانی حضرت آیت الله معظم آقای حاج سید عبدالحسین دستغیب دامت برکاته در عاشورای ۱۳۷۵ قمری بوده در چند سال قبل به چاپ رسید و اینک همراه با ده مجلس سخنرانی معظم‌له در ایام عاشورای دیگر، به ضمیمه شرح خطبه شعبانیه تقدیم خوانندگان می‌گردد.

کتاب حاضر در حجم کم شامل مطالب بسیار و سودمندی است از آن جمله به پرسشهای فوق به زبانی رسا و قابل فهم عمومی پاسخ می‌دهد و می‌توان به خوبی ادعا کرد با مطالعه دقیق آن از خواندن بسیاری از کتابهایی که در ایراد و پاسخ این بحث‌ها نوشته شده، خواننده بی‌نیاز

در این کتاب به اعتراضات برخی از علمای سنی که منکر زیارت یا عزاداری حسین علیه السلام یا سجده بر تربت او می‌شوند، به بهترین وجه پاسخ داده شده، مغالطه بعضی از بیخردان را که روایات در فضیلت عزاداری و زیارت قبر حسین علیه السلام را موجب غرور می‌دانند، رسوا کرده عزاداری حسینی را موجب زیاد شدن رجا و امید دانسته و آن را با توبه و مسأله شفاعت مقایسه نموده نتیجه مطلوب را می‌گیرد.

همچنین در این کتاب شریف هدف عالی قیام حسین علیه السلام را معرفی ایمان و حقیقت بندگی دانسته، شأن امام علیه السلام را بالاتر از قیام برای ریاست و تشکیل حکومت می‌داند.

در این کتاب ثابت می‌کند که حسین علیه السلام می‌دانسته در این سفر کشته می‌شود و با این وصف وظیفه خطیرش اقتضا می‌کرده که حرکت کند و دین اسلام را با کشته شدنش حفظ نماید، بدون این که خود را به هلاکت بیندازد، بلکه اگر به کربلا نمی‌رفت خود را به دست خود به هلاکت همیشگی افکنده بود.

بردن زنان و بچه‌ها نیز ضروری بود تا جنود سادات سوء بعدی بنی امیه را بگیرد و آنان را مفتضح نماید و در حقیقت اسارت زنان متمم قیام و کشته شدن حسین علیه السلام بود تا نهالی که نشاند آبیاری کنند و بارور گردانند.

دهها مطلب جالب و کوتاه

مطالب بسیار جالب و در عین حال کوتاه و مختصر دیگری در این کتاب شریف از نظر تان می‌گذرد که به پاره‌ای از آن‌ها اشاره می‌شود:

شرافت نسب و عظمت شأن حسین علیه السلام غیرت، صبر، حلم، حیا، کرم و رحم حسین علیه السلام، رحمت و اسعه خداست. برکات دوستی و ظهور کمالات محبوب در محب. توسل به ابی عبدالله علیه السلام و آثار گریه بر او در هنگام مرگ و برزخ و قیامت. گناه، مانع دوستی و تابش نور حسینی است. شیعیان حلال زاده و دشمنان اهل بیت حرام زاده اند...

و خلاصه با یک مطالعه اجمالی به فهرست این کتاب شریف به خوبی واضح می شود که چقدر برای عموم طبقات نافع می باشد. علاوه بر زیاد کردن اجازات عمومی دینی بسیاری از مشکلات را پاسخ می دهد و خوانندگان را در اعمال نیک به خاندان عصمت و طهارت تشویق می نماید.

خطبه شعبانیّه، اثری باقی

در آخرین روزهای ماه شعبان، رسول خدا صلی الله علیه و آله در خطبه نماز جمعه مطالب لازم و عام المنفعه ای راجع به بر ماه اسلامی ماه مبارک رمضان تذکر فرمود، نخست بزرگی این ماه عزیز را رساند که بهترین ماههاست، شب هایش بهترین شب ها و روزهایش بهترین روزهاست. در این ماه شریف خداوند بندگان را به مهمانی دعوت فرموده است و پذیراییهای مناسب مقامش از آنان می فرماید، نفس هایشان تسبیح و خوابشان عبادت و اعمالشان پذیرفته، دعایشان مستجاب است. لذا پیغمبر صلی الله علیه و آله مسلمانان را به دعا و نیت راست و دل پاک تشویق می فرماید تا از خدا بخواهند به روزه و خواندن قرآن در این ماه موفق گردند و مشمول رحمت های الهی بشوند. مخصوصاً در اوقات نمازهای واجب دست به دعا بردارند که بهترین ساعات است و خداوند در این ساعات نظر لطف به

بندگاناش داشته، مناجاتشان را پاسخ و دعایشان را مستجاب می‌فرماید. آن‌گاه تذکر می‌فرماید: به گرسنگی و تشنگی خود، از گرسنگی و تشنگی قیامت یاد کنید و برای نجات از چنین فاجعه به این کارها روی آورید.

به تهیدستان کمک کنید، بزرگترها را بزرگ دارید و با کوچکترها مهربان باشید، با خویشانان صله رحم کنید و چشمها و گوشه‌ایتان را از حرام باز دارید، به یتیمان دیگران رحم کنید تا به یتیمان شما رحم شود. آن‌گاه: «وودرد بزرگ نفسانی و درمان آن اشاره می‌فرماید شما در گرو کارهایتان هستید. خود را به استغفار برهانید و پشت‌هایتان که از سنگینی‌های گناه به سمت آمده، سجده‌های طولانی سبکبار نمایید. سپس به رعایت زیردستان سفارش می‌فرماید و مخصوصاً افطار دادن را به مقدار توانایی هر کس تأکید می‌نماید.

آن‌گاه به خوش اخلاقی و جلوگیری از آزار دیگران دستور می‌فرماید، زیرا اثر خودداری از زبان زدن به دیگران مراتب مهم‌تر از عبادات مستحب در این ماه شریف می‌باشد و اگر شخص با است و زبان و قلم به دیگران صدمه بزند کوه اعمالش هموزن کاه گشته و اثر مثبت نداشته، بلکه برایش وزر (گناه) و وبال (عذاب) می‌شود.

لذا در آخر این خطبه در پاسخ امیرالمؤمنین علیه السلام می‌فرماید: «أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ فِي هَذَا الشَّهْرِ الْوَرَعُ مِنْ مَحَارِمِ اللَّهِ...»^(۱) بزرگترین اعمال در این ماه، دوری کردن از گناهان است.»

شرح خطبه (ضمیمه کتاب سیدالشهدا)

در چند سال قبل شرح این خطبه شریف که توسط حضرت آیت الله دستغیب دامت برکاته انجام گرفته بود، چاپ و در دسترس علاقمندان گذاشته شد و خیلی زود نسخه های آن نایاب گردید و چون مکرر به کتابخانه مسجد جامع عتیق مراجعه می نمودند، وعده تجدید چاپ داده شد و اینک بحمد الله فرصتی پیش آمد که این جزوه نیز ضمیمه کتاب سید الشهداء در دسترس علاقه مندان گذاشته شود.

از خداوند تعالی توفیقات بیشتر برای خود و حضرت والد معظم و خوانندگان را خواستارم.

شیراز - بتایع ۱۳۵۷ / ۷ / ۲۲

مطابق ۱۱ ذیقعدہ ۱۳۹۸ میلادی حضرت رضا علیہ السلام

سید محمد هاشم دستغیب